

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 39Ek/1287/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123319305
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Šablová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2024:6123319305.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: MARKO BIS SPÓŁKA Z ORGANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ, Piwna 31A, 99-30 Kutno, Poľská republika, iné IČ:3626551, IČO: 1 231 303 942, právne zast. JUDr. Wieslav Firla, Májová č. 1319, 022 01 Čadca, IČO: 42 055 521, proti povinnému: Black tulip, s.r.o., Holubyho 28, 902 01 Pezinok, IČO: 35 877 871, zast. JUDr. Ivanou Žilinčíkovou, usadenou euroadvokátkou, so sídlom 017 01 Považská Bystrica, Rozkvet č. 2001/2, o vymoženie 70.873,20 eur s príslušenstvom, vedenej súdnym exekútorom JUDr. Stanislavom Laiferom, so sídlom exekútorského úradu Prievozská 14/A 821 09 Bratislava, IČO: 31 782 868, pod č.k. 213/2023, o sťažnosti povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 39Ek/1287/2023 zo dňa 06.09.2023, takto

rozhodol:

- Súd sťažnosť povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 39Ek/1287/2023 zo dňa 06.09.2023 **z a m i e t a**.
- Oprávnenému sa nárok na náhradu trov konania o sťažnosti povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 39Ek/1287/2023 zo da 06.09.2023 **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 15.05.2023 domáhal od povinného vymoženiu pohľadávky vo výške 70.873,20 eur, a to na základe exekučného titulu Platobného rozkazu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 25Up/246/2023 zo dňa 23.02.2023, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 28.03.2023. Súd vydal súdnemu exekútorovi poverenie na vykonanie exekúcie dňa 29.05.2023.

2. Uznesením sp. zn. 39Ek/1287/20223 zo dňa 06.09.2023 súd návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol a žiadnemu z účastníkov konania náhradu trov konania v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie nepriznal. Predmetné uznesenie súd (v osobe vyššieho súdneho úradníka) odôvodnil tým, že po preskúmaní návrhu na vykonanie exekúcie spolu s exekučnými titulmi mal za preukázané, že ku dňu začatia exekúcie si povinný povinnosť uvedenú vo výroku exekučného titulu nespĺnil. Platobný rozkaz Okresného súdu Banský Bystrica sp. zn. 25 Up/246/2023 zo dňa 23.02.2023 nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 28.03.2023. Vo vzťahu k tvrdeniu povinného „povinný namietá, že exekučný titul nie je právomocný, nakoľko proti nemu podal v zákonnej lehote odpor“ súd poukazuje na uznesenie NS SR sp zn. 7Cdo/39/2010 zo dňa 25.04.2012 v zmysle ktorého „ak je rozsudok doručený a odvolanie proti nemu nie je prípustné, alebo odvolanie proti nemu je síce prípustné, ale všetkým oprávneným osobám uplynula lehota na odvolanie proti nemu je, alebo oprávnené osoby sa odvolania vzdali alebo podané odvolanie zobrali späť, stáva sa rozhodnutie nielen konečným ale tiež záväzným a nezmeniteľným. Súd zároveň poukázal i na nález Ústavného súdu SR, sp. zn. I. ÚS 118/2013 zo dňa 22.01.2014 v zmysle ktorého „vykonateľnosť (ako základný predpoklad pre existenciu spôsobilého exekučného titulu) je takou vlastnosťou rozhodnutia, ktorá mu dáva punc vynúiteľnosti a umožňuje núteným spôsobom (výkonom) aj proti vôli povinného subjektu realizovať povinnosť

obsiahnutú vo výroku rozhodnutia, ak táto nebola splnená dobrovoľne.“ Predmetný exekučný titul (platobný rozkaz Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 25Up/246/2023 zo dňa 23.02.2023) obsahuje presné vymedzenie obsahu a rozsahu vymáhaného nároku, pričom tento spĺňa i všetky formálne predpoklady v zmysle procesného predpisu. Súd mal zároveň z obsahu spisu Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 25Up/246/2023 preukázané, že exekučný titul bol povinnému ako žalovanému doručený uplynutím úložnej lehoty rozhodnutia dňa 11.03.2023. Súd preto konštatuje, že poverenie na vykonanie exekúcie bolo vydané na podklade právoplatného a vykonateľného exekučného titulu v súlade ust. § 45 ods. 1, 2 a ust. § 48 Exekučného poriadku. Z uvedeného súčasne vyplýva, že exekúcia a aj exekučné konanie sa začali dôvodne, a preto súd námietku povinného čo do právoplatnosti a vykonateľnosti exekučného titulu považoval za nedôvodnú. Súd vo vzťahu k návrhu povinného na zastavenie exekúcie považoval jeho návrh za nedôvodný aj v jeho zvyšnom rozsahu, pričom poukázal na to, že povinný vo svojom návrhu namietal „nakolko pohľadávka je zjavne premlčaná a povinný premlčanie v odpore proti exekučnému titulu namietol, exekučný titul je tak zmätočným nezákonným rozhodnutím, ktorý nemal nadobudnúť právnu moc a vykonateľnosť.“ Súd v exekučnom konaní tieto povinným namietané dôvody vyhodnotil ako okolnosti, ktoré nastali pred vznikom exekučného titulu, ktorý je podkladom pre výkon exekúcie v tomto exekučnom konaní. Súd uvádza, že predmetom návrhu na zastavenie exekúcie môžu byť len skutočnosti procesného i hmotného práva, ktorých spoločným znakom je, že nastali až po vzniku exekučného titulu. Ak by nastali pred vznikom exekučného titulu, zásadne ich nemožno uplatniť v exekučnom konaní, pretože ich relevancia sa skončila vydaním právoplatného a vykonateľného exekučného titulu, ktorý sa stal podkladom pre exekúciu. Z uvedeného je zrejmé, že návrh na zastavenie exekúcie nie je a ani nemôže byť opravným prostriedkom, ktorým by sa napadol právoplatný a vykonateľný exekučný titul, ktorý slúži ako podklad na vykonanie exekúcie. Povinný tak vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie namietal skutkový stav, ktorý vo vykonávacom konaní exekučný súd neskúma. Skutkový stav, na základe ktorého bol vydaný exekučný titul je predmetom konania, v ktorom bol exekučný titul vydaný, teda v konaní počas ktorého povinný mal možnosť predložiť svoj nesúhlas s nárokom oprávneného, ktorý je uvedený v exekučnom titule, prostredníctvom na to určených procesnoprávných prostriedkov. V exekučnom konaní, ktoré prebieha na základe výsledku konania, v ktorom bol exekučný titul vydaný, exekučný súd v spojení s návrhom povinného na zastavenie skúmal len to, či po vzniku exekučného titulu nenastali okolnosti, ktoré by mali za následok zastavenie exekúcie podľa taxatívnych ustanovení Exekučného poriadku, teda či po vzniku exekučného titulu nastali skutočnosti, ktoré by spôsobili zánik vymáhaného nároku, zrušenie exekučného titulu alebo iné skutočnosti, ktoré jeho vymáhatelnosti bránia. Na rámec vyššie uvedeného súd uviedol, že ak je pohľadávka priznaná právoplatným rozhodnutím súdu, alebo iného orgánu (exekučným titulom) premlčacia doba je desaťročná a plynie odo dňa , keď sa malo podľa rozhodnutia plniť. Od podania návrhu na vykonanie exekúcie premlčacia doba neplynie. Premlčacia doba je desaťročná a plynie od uplynutia lehoty na plnenie. Z obsahu súdneho spisu je zrejmé, že oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie dňa 15.05.2023. Súd ďalej poznamenal, že platobný rozkaz Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 25Up/246/2023 zo dňa 23.02.2023, nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 28.03.2023, pričom uvedený deň je dňom nasledujúcim po poslednom dni, kedy mohol povinný dobrovoľne v zmysle exekučného titulu plniť, a teda keďže návrh na vykonanie exekúcie podal oprávnený dňa 15.05.2023, nedošlo ani uvedeným spôsobom k uplynutiu desaťročnej premlčacej doby v zmysle ust. § 110 Občianskeho zákonníka.

3. Proti uvedenému uzneseniu podal povinný včas sťažnosť, ktorú odôvodnil tým, že súd mal podľa jeho názoru rozhodnúť o zastavení exekúcie na majetok povinného z dôvodu uvedeného v § 61k ods. 1 písm. d) zákona č 233/1995 Z.z. Exekučného poriadku, nakoľko sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhatelnosti exekučného titulu.

- Povinný doložil dôkazy, ktorými preukázal, že z dôvodu vyššej moci - pandémie viru COVID 19 a veľkého počtu utečencov z Ukrajiny nebolo možné jeho konateľovi A. B. včas si prevziať nové povolenie k pobytu, ktoré potrebuje pre prístup do elektronickej schránky povinného. Z tohto dôvodu nemohol včas prevziať doručený exekučný titul: platobný rozkaz č. 25Up/246/2023 zo dňa 23.02.2023 vydaný Okresným súdom Banská Bystrica, aby mohol proti exekučnému titulu včas uplatniť opravné prostriedky. Exekučný titul následne nadobudol právoplatnosť potom, ako bol doručený fikciou.

- Exekučný titul je však nezákonný a v zjavnom rozpore s dobrými mravmi. Žalobou ktorou oprávnený inicioval vydanie exekučného titulu sa oprávnený domáhal úhrady faktúr za údajné dodanie textilu a oblečenia. Oprávnený však nikdy na základe týchto faktúr povinnému žiadny textil ani oblečenie nedodal. Jednalo sa o fiktívne faktúry na základe ktorých si oprávnený uplatnil odpočet na DPH v Poľsku. Vzhľadom k tomu že pôvodný konateľ a zástupcovia oprávneného (pán C. D. a jeho syn D. D.) sú po

smrti, zrejme došlo k omylu na strane nového konateľa oprávneného, resp. jeho opatrovníka. K bližšie podpisu skutočností vzťahujúcim sa k modelu podnikania, na základe ktorého fiktívne faktúry vznikli odkazuje povinný na svoje doplnenie návrhu na zastavenie a odklad exekúcie zo dňa 20.06.2023.

- Povinný odmieta hradiť na fiktívne faktúry oprávneného čokoľvek v prípade ak by došlo k výkonu exekučného titulu, oprávnený by sa nielen bezdôvodne obohatil, ale dopustil by sa na povinnom taktiež podvodu či inej formy trestného činu. Povinný apeluje na súd, aby exekúciu podľa nezákonného exekučného titulu zastavil. V opačnom prípade dôjde k rozsiahlemu zásahu do práv povinného a ku vzniku veľkej škody povinnému.

Uvedené uznesenie spočíva na nesprávnom právnom posúdení právnych noriem, konkrétne v tomto prípade výkladu a aplikácie ust. § 200 Exekučného poriadku v spojení s článkom 16 ods. 1 CSP a ust. § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku, čím Okresný súd porušil jej základné práva podľa čl. 46 ods. 1 a 2, čl. 47 ods. 2 a 3 ústavy a právo na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. V prípade vykonania exekučného titulu by došlo k bezdôvodnému obohateniu oprávneného ako aj k neprimeranému poškodeniu práv povinného v rozpore s dobrými mravmi a taktiež k porušeniu práva na spravodlivosť a základných princípov právneho štátu.

4. Súdny exekútor ešte vo svojom stanovisku k návrhu povinného na zastavenie exekúcie uviedol, že dňa 31. mája 2023 vydal upovedomenie o začatí exekúcie 100 Ex 213/2023 – 23. Vydané upovedomenie o začatí exekúcie bolo doručené povinnému do elektronickej schránky dňa 1. júna 2023 o 16:19 hod. Nad rámec jeho povinností upovedomenie o začatí exekúcie doručil aj do elektronickej schránky konateľovi spoločnosti A. E. B. dňa 2. júna 2023. Dňa 2. júna 2023 bolo súdnemu exekútorovi do elektronickej schránky doručený návrh povinného postúpený JUDr. Ivanou Žilinčkovou usadenou euroadvokátkou na zastavenie exekúcie. Splnomocnenie povinného je JUDr. Ivanou Žilinčkovou formulované ako jednostranné vyhlásenie na zastupovanie pri vymáhaní pohľadávok spoločnosti Black tulip s.r.o.. Dňa 05.06.2023 bolo do elektronickej schránky súdneho exekútora doručené doplnenie návrhu povinného. Dňa 15. júna 2023 mu do elektronickej schránky bola doručená žaloba povinného zast. JUDr. Ivanou Žilinčkovou usadenou euroadvokátkou na vylúčenie veci z exekúcie Prílohu tejto žaloby tvorí splnomocnenie tretej osoby Ege Perla insat Otomitov turizm Hayvancilikwanayi ve Limiter Sikret turecko. Súčasťou žaloby je aj sprostredkovateľská zmluva medzi uvedenou tureckou spoločnosťou a spoločnosťou povinného Tulip s.r.o. zo dňa 25. mája 2023, detaily z účtu povinného v F. E., doklad o prijatí sumy 177.930 eur od tureckej spoločnosti na účet povinného Tulip s.r.o. zo dňa 01. júna 2023 na účet v F. E. spolu s vrátením časti sumy 69.451 eur tureckej spoločnosti. Dňa 20. júna 2023 mu do elektronickej schránky bolo doručené v poradí druhé doplnenie návrhu povinného Black tulip s.r.o. na zastavenie exekúcie. Prílohu tohto návrhu tvorilo len splnomocnenie povinného spoločnosti Black tulip s.r.o. pre splnomocniteľa JUDr. Ivanu Žilinčkovú, usadenú advokátku zo dňa 04.04.2023 – formulované ako jednostranné vyhlásenie na zastupovanie pri vymáhaní pohľadávok spoločnosti Black Tulip s.r.o. voči oprávnenému. Hoci sa v samotnom texte doplnenia návrhu na zastavenie zo dňa 20. júna 2023 hovorí o dôkazoch: OP konateľa žalovaného žiadosti o vydanie nového povolenia k pobytu a svedeckej výpovede zamestnancov – tieto súdny exekútor neobdržal. Dňa 20. júna 2023 bola do elektronickej schránky súdneho exekútora doručené vyjadrenie oprávneného k návrhu na zastavenie exekúcie.

5. Súdny exekútor ďalej uviedol, že ak povinný namieta právoplatnosť exekučného titulu odvolávajúc sa na podanie odporu údajne v zákonnej lehote, k tomu udáva, že podaný odpor povinným bol podaný zjavne po lehote a neriadil sa ani uvedeným poučením z exekučného titulu, nakoľko podaný odpor adresoval na adresu: Okresný súd Banská Bystrica, Skuteckého č. 28 namiesto správneho uvedenia čísla podania k spisovej značke 25Up/246/2023. Súdny exekútor len podotýka, že presne toho istého dňa od exekučného súdu obdržal poverenie na vykonanie exekúcie. K tomuto bodu uvádza, že predložená plná moc bola neplatná, nakoľko bola udelená ku konaniam voči iným subjektom, na splnomocnení chýbal dátum prijatia tohto splnomocnenia a podpis advokátky. Pokiaľ ide o tvrdenia povinného, že pohľadávka je zjavne premlčaná a exekučný titul je tak zmätočným nezákonným rozhodnutím a postupom upomínacieho ako aj exekučného súdu došlo k procesným vadám, ktorými súd odoprel povinnému právo na spravodlivý proces, súdny exekútor sa priklonil k tvrdeniam oprávneného obsiahnutými v jeho vyjadrení zo dňa 20. júna 2023.

6. Oprávnený vo svojom stanovisku zo dňa 20.06.2023 poukázal na uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 29Up/1924/2021 zo dňa 10.02.2022 v ktorom okresný súd uviedol že „jedným z predpokladov riadneho vykonávania činnosti právnickej osoby je nepochybne aj zabezpečenie

preberania zásielok jej určených či už v listinnej alebo elektronickej forme. Prístup do elektronickej schránky právnickej osoby má automaticky jej štatutár, ten však môže udeliť oprávnenie na prístup aj ďalším osobám. Súd zároveň uvádza, že žalovanému nič nebránilo v tom, aby si napriek nedoručenie notifikácií pravidelne prezeral dátovú elektronickej schránku a týmto spôsobom predišiel tomu, že sa včas nedozvie o doručení dôležitej elektronickej správy.) K rovnakým záverom došiel ak Krajský súd v Banskej Bystrici pri rozhodnutí v obdobnej veci v uznesení sp. zn. 16CoUp/1/2020 zo dňa 14.10.2020. Ďalej poukázal aj na uznesenie Ústavného súdu SR, sp. zn. IV ÚS 430/2018 zo dňa 01.08.2018, v ktorom súd vyslovil, že systém doručovania do elektronickej schránky subjektu a jej nastavenia (aj s prípadnými notifikáciami o doručení napr. na email subjektu) je čisto vecou užívateľa elektronickej schránky, ktorý je v zmysle zákona o e – Governmente povinný dbať o jej bezproblémový chod. Povinný z exekúcie vedel, že v čase uzatvorenia sprostredkovateľskej zmluvy je voči nemu vedené súdne konanie na Okresnom súde Banská Bystrica v upomínacom konaní sp. zn. 25Up/246/2023, u povinného ako právnickej osoby sa predpokladá vyššia miera objektivity a predvídateľnosti vo vzťahu k podnikateľským rizikám, preto má oprávnený za to, že ide o akési simulovanie právnych úkonov s cieľom vyhnúť sa uspokojeniu pohľadávky oprávneného.

7. Súd sťažnosť povinného oprávnenému nezasielal na vyjadrenie, nakoľko v sťažnosti povinný neuvádzal žiadne nové skutočnosti ako tie, ktoré uvádzal v návrhu na zastavenie exekúcie, jeho argumenty spočívali v nemožnosti prevziať si včas súdom doručenu písomnosť (exekučný titul) a rovnako sa naďalej domáhal hmotnoprávneho prieskumu uplatňovaného nároku.

8. Podľa § 202 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

9. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

10. Podľa § 239 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

11. Podľa § 245 CSP v sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.

12. Podľa § 248 CSP o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

13. Podľa § 249 CSP súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania.

14. Podľa § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

15. Sudca po zistení, že sťažnosť bola podaná včas, oprávnenou osobou - účastníkom konania, v ktorého neprospech bolo uznesenie vydané, proti rozhodnutiu, proti ktorému je sťažnosť prípustná, preskúmal napadnuté uznesenie bez nariadenia pojednávania a došiel k záveru, že sťažnosť povinného nie je dôvodná. Nad rámec skutočností uvádzaných vyšším súdnym úradníkom v uznesení o zamietnutí návrhu na zastavenie exekúcie zo dňa 06.09.2023 súd udáva:

16. V samotnej sťažnosti proti uzneseniu o zamietnutí návrhu na zastavenie exekúcie povinný uznal, že opravný prostriedok proti exekučnému titulu podal oneskorene, keď uviedol že nemohol včas prevziať doručený exekučný titul: Platobný rozkaz č. 25Up/246/2023 zo dňa 23.02.2023 vydaný Okresným súdom Banská Bystrica, aby mohol proti exekučnému titulu včas uplatniť opravné prostriedky“. Dôvodom podanej sťažnosti zo strany povinného je najmä argumentácia, že nemohol podať včas odpor proti platobnému rozkazu (exekučnému titulu) z dôvodu, že nebolo umožnené jeho konateľovi včas si prevziať nové povolenie k pobytu, ktoré potreboval pre prístup do elektronickej schránky povinného pre okolnosti vyššej moci (pandémia COVID 19 a veľké počty utečencov z Ukrajiny). V tejto súvislosti súd udáva nasledovné:

17. Podľa ust. 33 ods. 1 zákona č. 305/2013 Z.z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len zákon o e- Governmente), ak osobitný predpis neustanovuje iný postup na rozhodovanie o neúčinnosti elektronického doručenia alebo ak sa podľa osobitného predpisu neúčinnosť elektronického doručenia neposudzuje ako predbežná otázka, orgán verejnej moci, ktorý koná vo veci, ktorej sa elektronické doručovanie týka, rozhodne na návrh adresáta, že elektronické doručenie je neúčinné, ak tento adresát preukáže, že

a) objektívne nemohol prevziať elektronickú úradnú správu z dôvodu, ktorý nenastal na jeho strane alebo jeho pričinením, alebo

b) na jeho strane nastali také dôvody, ktoré mu objektívne neznemožnili prevziať elektronickú úradnú správu, avšak takéto prevzatie by bolo spojené s nepomernými ťažkosťami, ktorých prekonanie od neho nie je spravodlivé požadovať.

18. S poukazom na vyššie uvedené citované zákonné ustanovenie mal povinný možnosť domáhať sa ochrany svojich práv a uviesť všetky relevantné skutočnosti v samostatnej žalobe na neúčinnosť elektronického doručenia. Súdu však nie je známe, že by sa povinný touto žalobou neúčinnosti elektronického doručenia dovolal v zákonom stanovenej lehote 15 dní odo dňa, keď sa povinný s obsahom elektronickej úradnej správy oboznámil. Navyiac o uvedenej otázke na základe podanej žaloby by bol v prípade jej podania oprávnený orgán, ktorý konal vo veci, ktorej sa elektronické doručovanie týka, t.j. Okresný súd Banská Bystrica, upomínacie konanie, ktorý vydal exekučný titul – platobný rozkaz sp. zn. 25Up/246/2023 zo dňa 23.02.2023.

19. Súd sa v danom prípade plne stotožňuje s argumentáciou oprávneného ohľadom nezodpovedného prístupu povinného pri preberaní zásielok ako konateľa spoločnosti, ktorého povinnosťou je pre účely chodu samotnej spoločnosti zabezpečiť aj riadne preberanie zásielok či už osobne alebo cestou splnomocnenej osoby. Pokiaľ povinný argumentuje tým, že z dôvodu vyššej moci nebolo jeho konateľovi umožnené včas si prevziať nové povolenie k pobytu, ktoré potreboval pre prístup do elektronickej schránky povinného, ak by konal s odbornou starostlivosťou, mohol splnomocniť tretiu osobu a poveriť ju, aby mala prístup do elektronickej schránky povinného a preberala tak elektronické úradné správy.

20. S poukazom na tvrdenia povinného ohľadom nezákonnosti exekučného titulu, ktorý je v zjavnom rozpore s dobrými mravmi, odkazom na existenciu fiktívnych faktúr, bezdôvodného obohatenia sa, či uplynutia premičacej lehoty poukazuje súd na odôvodnenie vyššieho súdneho úradníka a zdôrazňuje, že exekučný súd nie je oprávnený skúmať vecnú správnosť exekučného titulu. Predmetom návrhu povinného na zastavenie exekúcie preto môže byť iba skutočnosť procesného alebo hmotného práva, ktorá nastala po vydaní exekučného titulu. Exekučný súd už nijakým spôsobom nemôže procesne zasahovať do konania, v ktorom bol vydaný exekučný titul, čiže exekučný súd už nemôže zasahovať do konania, ktoré predchádzalo vzniku exekučného titulu. Povinný nemôže v návrhu na zastavenie exekúcie ani v sťažnosti proti uzneseniu žiadať o vecný prieskum exekučného titulu, pretože exekučný súd naň nemá právomoc, keďže vo vzťahu k rozhodnutiu orgánu v základnom konaní nepôsobí ako opravná inštancia a jeho úlohou je len zabezpečiť nútený výkon rozhodnutia súdu v základnom konaní, do ktorého obsahu nemôže nijakým spôsobom zasahovať, ani ho inak preskúmať, keďže je ním viazaný.

21. Súd, v sťažnostnom konaní konajúc sudcom, v súvislosti s prejavom nespokojnosti povinného s napadnutým rozhodnutím poukazuje na to, že obsahom základného práva na súdnu a inú právnu ochranu a práva na spravodlivé súdne konanie nie je záruka, že rozhodnutie súdu bude spĺňať očakávania a predstavy účastníka konania. Aj stabilná rozhodovacia činnosť ústavného súdu (II. ÚS 4/94, II. ÚS 3/97, I. ÚS 204/2010) rešpektuje názor, podľa ktorého nemožno právo na súdnu ochranu stotožňovať s procesným úspechom, z čoho vyplýva, že všeobecný súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom účastníkov konania vrátane ich dôvodov a námietok. Súd je však povinný na tieto procesné úkony primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným procesným poriadkom, a to aj pri rešpektovaní druhu civilného procesu, v ktorom účastník konania uplatňuje svoje nároky alebo sa bráni proti ich uplatneniu, prípadne štádia civilného procesu (IV. ÚS 329/04, II. ÚS 106/05, III. ÚS 32/07, III. ÚS 302/09, III. ÚS 75/2010), čomu podľa názoru sudcu učinil konajúci vyšší súdny úradník napadnutým uznesením zadosť.

22. S poukazom na uvedené má sudca za to, že vyšší súdny úradník postupoval správne a v súlade so zákonom, keď v danej veci návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol z dôvodu, že povinný

netvrdil a ani nepreukázal dôvody na zastavenie exekúcie a súčasne súd ani ex offo nezistil existenciu dôvodov na zastavenie exekúcie. Keďže neboli zistené žiadne skutočnosti brániace vymáhateľnosti exekučného titulu, pričom súd nezistil ani žiadny iný dôvod na zastavenie exekúcie, preto bolo potrebné sťažnosť povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 39Ek/1287/2023 zo dňa 06.09.2023 ako nedôvodnú zamietnuť.

23. K vyjadreniu súdneho exekútora ohľadom splnomocnenia pre povinného a to formou jednostranného vyhlásenia súd udáva, že účastník konania nie je povinný v súdnom konaní predložiť dohodu o plnomocenstve, postačuje jednostranný právny úkon (splnomocnenie), z ktorého je zrejmé oprávnenie splnomocnenca zastupovať účastníka konania v súdnom konaní. V danom prípade splnomocnenie udelené na zastupovanie vo všetkých právnych veciach (aj, teda najmä v rozsahu práv a povinností podľa trestného poriadku, občianskeho súdneho poriadku, správneho poriadku, súdneho poriadku správneho, zákonníka práce a daňového poriadku, osobitne v konaní vednom pred Okresným súdom v Banskej Bystrici v upomínacom konaní). Keďže exekučné konanie je osobitným druhom civilného procesu, uvedené splnomocnenie sa vzťahuje podľa názoru súdu aj na predmetné konanie. Pokiaľ ide o absenciu dátumu na splnomocnení, je zjavné, že splnomocniteľ musel splnomocnenie podpísať skôr, ako ho súdu, resp. poverenému súdному exekútorovi doručil, pričom splnomocnenie je voči súdu/ súdnému exekútorovi účinné dňom jeho predloženia (nakoľko aj analogicky odvolanie splnomocnenia je vo vzťahu k súdu účinné okamihom jeho oznámenia súdu podľa § 92 ods. 3 Civilného sporového poriadku).

24. Spolu s návrhom na zastavenie exekúcie bol tunajšiemu súdu zo strany súdneho exekútora postúpený aj návrh povinného na odklad exekúcie. V tejto súvislosti súd udáva, že samotné podanie návrhu na zastavenie exekúcie a to v lehote 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie malo odkladný účinok. V súlade s ust. § 61h Exekučného poriadku rozhoduje inak o odklade exekúcie súdny exekútor.

25. O trovách sťažnostného konania súd prvej inštancie rozhodoval s poukazom na ust. § 255 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 199d ods. 1 Exekučného poriadku. Pretože súd prvej inštancie sťažnosť povinného zamietol, nárok na náhradu trov konania o sťažnosti by sťažnostný súd priznal oprávnenému ako úspešnej strane. Nakoľko však povinnému žiadne trovy v súvislosti s podanou sťažnosťou povinného nevznikli (táto nebola povinnému doručená), súd v slade s princípom uvedeným v článku 17 CSP zakotvujúcim procesnú ekonomiu rozhodol tak, že oprávnenému náhradu trov konania o sťažnosti nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku). (